

Sygn. akt II Ca 194/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Przemysław Grochowski (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Dariusz Iskra

Sędzia Sądu Rejonowego del. do SO Marta Postulska-Siwek

Protokolant: Emilia Trąbka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2014 roku

sprawy z wniosku K. B. (1)

z udziałem K. B. (2)

o podział majątku wspólnego i ustalenie nierównych udziałów

na skutek apelacji wnioskodawczyni K. B. (1) od postanowienia z dnia 18 listopada 2013 roku w sprawie I Ns 4/12 Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

postanawia :

I. oddalić apelację;

II. przyznać adwokatowi T. H. wynagrodzenie w kwocie 1.200 (tysiąc dwieście złotych) wraz z podatkiem od towarów i usług w wysokości 23% z tytułu pełnienia w postępowaniu apelacyjnym obowiązków kuratora ustanowionego dla uczestnika K. B. (2), które wypłacić z sum budżetowy Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku.

II Ca 194/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku:

I. dokonał podziału majątku wspólnego K. B. (1) i K. B. (2) w skład, którego wchodzi:

a/ własność nieruchomości położonej w T., gminie Z. składającej się z działki nr (...) o powierzchni 0,40 ha, dla której w Sądzie Rejonowym Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku prowadzona jest księga wieczysta nr (...), o wartości 6.870 zł;

b/ własność nieruchomości położonej w T., gminie Z. składającej się z działek nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku prowadzona jest księga wieczysta (...), o wartości 34.850 zł,

w ten sposób, że:

1/ K. B. (1) przyznał własność nieruchomości położonej w T., gminie Z. składającej się z działek nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku prowadzona jest księga wieczysta nr (...) o wartości 34.850 zł;

2/ K. B. (2) przyznał własność nieruchomości położonej w T., gminie Z. składającej się z działki nr (...) o powierzchni 0,40 ha, dla której w Sądzie Rejonowym Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku prowadzona jest księga wieczysta nr (...) o wartości 6.870 zł;

II. wartość majątku wspólnego ustalił na kwotę 41.720 zł;

III. oddalił wniosek o ustalenie nierównych udziałów;

IV. zasądził od K. B. (1) na rzecz K. B. (2) kwotę 13.990 zł tytułem dopłaty, płatną w terminie dwóch miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia;

V. nieuiszczone wydatki w kwocie 2.000 zł przejął na rachunek Skarbu Państwa;

VI. przyznał kuratorowi nieznanego z miejsca pobytu uczestnika K. B. (2) - adwokatowi T. H. wynagrodzenie w kwocie 2.952 zł, które polecił wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa.

Sąd Rejonowy jako podstawę orzeczenia przywołał w jego uzasadnieniu następujące ustalenia i wnioski :

Małżeństwo K. i K. B. (2) zostało zawarte w dniu w dniu 28 września 1989 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Z. i zapisane do księgi małżeństw pod numerem (...). Podstawą utrzymania małżeństwa K. i K. B. (2) było 1,99 ha ziemi wnioskodawczyni i ponad 2 ha ziemi uczestnika. K. B. (1) pomagała ponadto przy weselach i z tego uzyskiwała dochody. K. B. (2) wyjeżdżał za granicę w celach zarobkowych.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w 1995 roku strony zakupiły nieruchomość gruntową wraz z domem. Środki finansowe na jej zakup w kwotach 4.000 zł i 1.500 zł pochodziły z darowizn uczynionych przez rodziców i brata wnioskodawczyni na jej rzecz, zaś kwota 1.500 zł stanowiła dochód ze wspólnego gospodarstwa stron. Remont domu, który został wykonany w 1998 roku został sfinansowany z pieniędzy zarobionych przez wnioskodawczynię z pomocy przy weselach oraz z pieniędzy otrzymanych przez wnioskodawczynię tytułem darowizny od jej rodziców. W latach 2003-2004 dom został powiększony przez dokonanie dobudowy, przy czym przedsięwzięcie sfinansował ojciec wnioskodawczyni.

W czasie trwania małżeństwa K. B. (2) nadużywał alkoholu. W dniu 1 września 2007 roku K. B. (2) pobił K. B. (1). Z tego powodu został oskarżony o przestępstwo z art.207 § 1 kk w zw. z art. 157 §2 kk w zw. z art. 11§ 2 kk oraz o przestępstwo z art. 190 § 1 kk. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie XVII Wydziału Grodzkiego z dnia 4 czerwca 2009 roku w sprawie sygnatura akt XVII K 1867/07 został uznany winnym zarzucanych mu czynów i została wobec niego orzeczona kara łączna w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym jej wykonanie zawieszono warunkowo na okres 3 lat próby. Wyrok uprawomocnił się w dniu 12 czerwca 2009 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie III Wydział Cywilny i Rodzinny prawomocnym wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2008 roku wydanym w sprawie sygnatura akt III C 3464/07 rozwiązał przez rozwód małżeństwo K. B. (1) i K. B. (2) zawarte w dniu 28 września 1989 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Z., zapisane do księgi małżeństw pod numerem (...), przy czym uznał K. B. (2) za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego. Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 października 2008 roku. Po orzeczeniu rozwodu K. B. (2) był zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz swoich córek: I. B. i A. B.. Ponieważ nie wywiązywał się z powyższego obowiązku, należności były płacone z funduszu alimentacyjnego. Po orzeczeniu rozwodu doszło do częściowego spalenia dobudowanej części domu.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w skład majątku wspólnego K. B. (1) i K. B. (2) wchodzi:

- własność zabudowanej nieruchomości położonej w T., gminie Z. składającej się z działek nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku prowadzona jest księga wieczysta nr (...);

- własność nieruchomości gruntowej położonej w T., gminie Z. składającej się z działki nr (...) o powierzchni 0,40 ha, dla której w Sądzie Rejonowym Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku prowadzona jest księga wieczysta nr LU (...).

Wartość rynkowa nieruchomości zabudowanej położonej w T., gminie Z. składającej się z działek nr (...) wynosi 34.850,00 zł, natomiast wartość rynkowa nieruchomości gruntowej położonej w T., gminie Z. składającej się z działki nr (...) wynosi 6.870 zł.

Sąd Rejonowy zważył, iż na podstawie treści art. 31 § 1 k.r.i.o. (w brzmieniu obowiązującym w chwili ustania wspólności majątkowej małżeńskiej) z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Dorobkiem małżonków są w zasadzie wszelkie przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich z wyjątkiem przedmiotów pochodzących z majątku odrębnego.

Sąd Rejonowy wskazał, iż nieruchomości zgłoszone do podziału zostały nabyte w czasie trwania małżeństwa stron. Przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania małżeństwa przez oboje lub jedno z małżonków objęte są ustawową wspólnością majątkową. Skutek taki następuje z mocy samego prawa i jest związany ściśle z charakterem i istotą tej instytucji prawnej.

Z uwagi na powyższe Sąd pierwszej instancji zaliczył w skład majątku wspólnego małżonków: własność zabudowanej nieruchomości położonej w T., gminie Z. składająca się z działek nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku prowadzona jest księga wieczysta nr (...) o wartości 34.850 zł oraz własność nieruchomości gruntowej położonej w T., gminie Z. składającej się z działki nr (...) o powierzchni 0,40 ha, dla której w Sądzie Rejonowym Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku prowadzona jest księga wieczysta nr (...) o wartości 6.870 zł.

Sąd ustalił, że wartość majątku wspólnego małżonków wyniosła 41.720 zł.

Zdaniem Sądu Rejonowego, za niniejszym sposobem podziału majątku wspólnego małżonków przemawiał w szczególności fakt, że wnioskodawczyni wraz z dziećmi zamieszkiwała na stacji, natomiast uczestnik nie interesował się przedmiotową nieruchomością i nie zamieszkiwał w niej.

Konieczność spłaty na rzecz uczestnika, Sąd Rejonowy uzasadnił w ten sposób, że skoro wartość nieruchomości przyznanej wnioskodawczyni wynosiła 34.850 zł, zaś wartość nieruchomości przyznanej uczestnikowi wynosiła 6.870 zł zasadnym było zasądzenie na jego rzecz dopłaty w kwocie 13.990 zł. Należna uczestnikowi spłata odpowiadała różnicy pomiędzy połową wartości (20.735 zł) całości majątku wspólnego (41.470 zł) a wartością nieruchomości jaka przypadła mu w udziale (6.870 zł).

Sąd postanowił oddalić wniosek wnioskodawczyni o ustalenie nierównych udziałów majątku wspólnym, wskazując, iż przepis art. 43 § 2 k.r.o. wskazuje przesłanki ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, które muszą wystąpić bacznie. Należą do nich: ważne powody i różny stopień przyczynienia się każdego a małżonków do powstania majątku i wspólnego.

Sąd pierwszej instancji podniósł, iż ważne powody, o których traktuje ustawodawca związane są z oceną zachowania jednego z małżonków, stanowiącą przyczynę niższej wartości majątku wspólnego niż ta, która wystąpiłaby, gdyby postępował właściwie. Chodzi tu o nieprawidłowe, rażące lub uporczywe nieprzyczynianie się do zwiększenia majątku wspólnego, pomimo posiadanych możliwości zarobkowych i zdrowotnych. Ważnych powodów, o których mówi art. 43 k.r.o. nie należy przy tym utożsamiać z ważnymi powodami w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o., które uzasadniają ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej.

W ocenie Sądu, sprawie niniejszej wnioskodawczynie udowodniła, że uczestnik przyczynił się w mniejszym stopniu do powstania majątku wspólnego. Zarówno nabycie, jak remont zabudowanej nieruchomości zgłoszonej do podziału zostały częściowo sfinansowane przez rodziców wnioskodawczynie i jej brata. W sprawie nie zachodziły jednak ważne powody uzasadniające ustalenie nierównych udziałów. Wbrew wywodom wnioskodawczynie, Sąd Rejonowy za takowe nie uznał faktu, że uczestnik doprowadzając do pożaru w budynku spowodował częściowe zniszczenie ich wspólnego mienia. Przyczyny powstania pożaru nie zostały w sprawie niniejszej dostatecznie wyjaśnione. Wnioskodawczynie nie potrafiła wskazać daty pożaru w budynku, jednakże dla celów sporządzenia opinii przez biegłego z zakresu szacowania nieruchomości oświadczyła, że pożar ten miał miejsce po orzeczeniu rozwodu. W konsekwencji zdarzenie to nie mogło wpływać na ustalenie udziałów byłych małżonków w majątku wspólnym. Z tych względów ważnym powodem uzasadniającym ustalenie nierównych udziałów nie mógł być również wykazany przez wnioskodawczynie fakt, że uczestnik po orzeczeniu rozwodu nie łożył na utrzymanie ich wspólnych dzieci. Ważnym powodem ustalenia nierównych udziałów nie mógł być również wyłącznie alkoholizm uczestnika. Okoliczność ta mogła stanowić ważny powód uzasadniający ustanowienie przez sąd rozdzielnosci majątkowej.

W sprawie niniejszej wnioskodawczynie nie udowodniła, że uczestnik w sposób rażący i uporczywy nie przyczynił się do powstania wspólnego majątku. W sprawie bezspornym było, że w czasie trwania małżeństwa małżonkowie nabyli dwie nieruchomości, utrzymywali się częściowo z gospodarstwa rolnego, zarówno wnioskodawczynie, jak i uczestnik podejmowali prace zarobkowe.

Orzeczenie o kosztach sądowych zawarte w punkcie V postanowienia Sąd Rejonowy oparł na treści art. 83 ust. 2 w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, póź. 1398 ze zm.). Ponieważ uczestnik był reprezentowany w niniejszej sprawie przez kuratora zasadnym było przyznanie mu wynagrodzenia w kwocie 2.952 zł, które sąd polecił wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa. Wysokość wynagrodzenia przyznanego kuratorowi uzasadnia dyspozycja § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 roku w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz. U. z 1982 r. Nr 27, póź. 197). Zgodnie z § 7 ust. 1 pkt 10 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, póź. 1348 z późn. zm.) stawka minimalna w sprawach o podział majątku wspólnego między małżonkami odpowiada stawce obliczonej się na podstawie § 6 od wartości udziału. Zgodnie z § 6 pkt 5 stawka minimalna przy wartości przedmiotu sprawy powyższej 10.000 zł do 50.000 zł wynosi 2.400 zł. Mając na uwadze fakt, iż kurator uczestnika był adwokatem, należało przyznać mu wynagrodzenie w kwocie 2.400 zł podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. W konsekwencji wynagrodzenie należne kuratorowi uczestnika wyniosło 2.952,00 złotych.

Apelację wniosła wnioskodawczynie i, zaskarżając przedmiotowe postanowienie w części dotyczącej pkt III i IV, wносиła o zmianę postanowienia : w punkcie III w zaskarżonej części poprzez ustalenie, iż udział w majątku wspólnym K. B. (1) wynosi 4/5,

a K. B. (2) 1/5, oraz w pakcie IV poprzez zniesienie współwłasności bez spłat i dopłat, zarzucając :

I. naruszenie przepisów prawa procesowego mającego istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, a mianowicie art. 623 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie przy podziale majątku wszelkich okoliczności zgodnie z interesem społeczno - gospodarczym skutkujących oddaleniem wniosku o ustalenie nierównych udziałów, podczas gdy zachowanie uczestnika w trakcie małżeństwa oraz nie przyczynienie się uczestnika do powstania majątku przemawia za koniecznością określenia nierównych udziałów w majątku wspólnym;

II. błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na wydane postanowienia, a mianowicie:

a/ uznanie przez Sąd, iż nie zachodzą ważne powody uzasadniające ustalenie nierównych udziałów, podczas gdy w niniejszej sprawie powody takie zaistniały, albowiem uczestnik w sposób rażący nie przyczynił się do powstania majątku oraz swoim zachowaniem przyczynił się do ubożenia i niszczenia wspólnego majątku;

b/ uznanie przez Sąd, iż zdarzenie w postaci pożaru nie mogło wpływać na ustalenie wysokości udziałów byłych małżonków w majątku wspólnym, podczas gdy zdarzenie to było wynikiem działania uczestnika spowodowanego długotrwałą chorobą alkoholową w skutek którego, uczestnik w sposób rażący i uporczywy nie przyczynił się do powstania wspólnego majątku oraz niełożył na utrzymanie wspólnych dzieci;

c/ uznanie przez Sąd, iż wnioskodawczyni nie udowodniła, że uczestnik w sposób rażący i uporczywy nie przyczynił się do powstania wspólnego majątku, podczas gdy analiza, zebranego w postępowaniu materiału dowodowego prowadzi do wniosków odmiennych zmierzających do uznania, iż zachowanie uczestnika było nacechowane uporczywością i rażącym nieprzyczynianiem się do powstania wspólnego majątku oraz działaniem na szkodę rodziny, za co uczestnik był prawomocnie karany;

d/ uwzględnienie przez Sąd, iż uczestnik przyczynił się do powiększania majątku wspólnego byłych małżonków, podczas gdy wszystkie zarobione przez siebie pieniądze przeznaczał na alkohol i tym samym nie przyczynił się do zabezpieczenia podstawowych potrzeb rodziny;

e/ Sąd błędnie przyjął, iż nie było dostatecznych podstaw, aby ustalić nierówne udziały uczestników w majątku wspólnym, podczas gdy jak wynika z przedstawionego stanu faktycznego udziały uczestników są nierówne; ze względu na to, iż wnioskodawczyni przyczyniła się w przeważającym stopniu do powstania majątku wspólnego niż uczestnik, który wyłącznie pomniejszał majątek wspólny, nie partycypował w kosztach funkcjonowania rodziny, nie zaspokajał potrzeb rodziny, dopuszczał się zachowań mających znamiona czynów inkryminowanych m.in. w art. 207 § 1 k.k., 157 § 2 k.k., 190 § 1 k.k. wobec wnioskodawczyni.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie podlegała uwzględnieniu z uwagi na brak podniesienia w niej zarzutów mogących doprowadzać do uwzględnienia sformułowanych w jej treści wniosków.

Jako nieusprawiedliwiony należało ocenić zarzut naruszenia art. 623 k.p.c. Nie jest zrozumiałe przywołanie tego uregulowania w kontekście wskazywanego w apelacji przedmiotu zaskarżenia oraz sposobu dokonanej przez Sąd Rejonowy jego obrazy, gdyż przepis ten nie odnosi się do rozstrzygnięcia o nierównych udziałach w majątku objętym wspólnością małżeńską. Do jego naruszenia mogłoby dojść w zasadzie w tym aspekcie wówczas, gdyby doszło do ustalenia nierównych udziałów, a sąd dokonałaby podziału wbrew ich wartości. Nie ma on zastosowania dla samego aktu orzekania o nierównych udziałach i nie kreuje przesłanek w tym zakresie.

W przypadku zarzutu dopuszczenia się przez Sąd Rejonowy błędu w ustaleniach faktycznych. Zarzut ten został sformułowany niepoprawnie i już z tego powodu jest on bezzasadny. Do jego postawienia nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Wymagane jest tutaj wskazanie konkretnych dowodów, które uprawniają do rekonstrukcji stanu faktycznego w sposób postulowany przez skarżącego. Podnosząc ten zarzut, treść apelacji poprzestaje na przywołaniu w sposób ogólny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, pomijając wykazanie sprzeczności ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy z treścią konkretnych dowodów uznanych przez Sąd Rejonowy uznanych przez Sąd Rejonowy, z którymi byłyby sprzeczne ustalenia poczynione przez ten Sąd.

W tym miejscu wskazać należy, że zarzut operujący pojęciem błędnych istotnych ustaleń sądu pozostających w sprzeczności z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego ma rację bytu wyłącznie wtedy, gdy zachodzi sprzeczność pomiędzy ustaleniami faktycznymi sądu, a dowodami, które sąd ten uznał za wiarygodne. Dla zasadności tego zarzutu konieczne jest przy tym wskazanie konkretnych dowodów oraz okoliczności ustalonych przez sąd pierwszej instancji, pomiędzy którymi zachodzi sprzeczność. Ogólne stwierdzenie, że istnieje sprzeczność

pomiędzy ustalonym stanem faktycznym, a zgromadzonymi dowodami nie jest wystarczające i uzasadnia wnioszek o bezzasadności tego zarzutu.

Sąd Okręgowy podziela w związku z tym ustalenia faktyczne oraz wyprowadzona na ich podstawie ocenę prawną zaprezentowane przez Sąd Rejonowy,

Na tym tle wskazać należy, iż instytucja ustawodawca w art. 43§ 2 k.r.o. przewiduje możliwość ustalenia nierównych udziałów w majątku objętym wspólnością małżeńską w razie łącznego wystąpienia przesłanek wskazanych w zdaniu pierwszym art. 43 § 2 k.r.o. - przyczynienie się małżonków do powstania majątku wspólnego w różnym stopniu oraz istnienie ważnych powodów, które uzasadniają ustalenie nierównych udziałów. Ciężar dowodu wykazania powyższych przesłanek spoczywa na uczestniku postępowania, który zgłosił wniosek o ustalenie nierównych udziałów. Konieczność jednoczesności owych dwóch przesłanek oznacza pozostawanie ich do siebie w takim wzajemnym stosunku, że żadne „ważne powody” nie będą stanowiły podstawy do orzeczenia nierównych udziałów przy podziale majątku wspólnego, jeżeli stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego jest równy, a jednocześnie nawet różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku nie stanowi podstawy do ustalenia nierównych udziałów, jeżeli nie przemawiają za tym „ważne powody”. Uznać zatem należy, iż art. 43 § 2 k.r.o. może mieć zastosowanie tylko w tych wypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynia się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych (tak też postanowienie Sądu Najwyższego z 26 listopada 1973 roku, III CRN 227/73; postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 1997 roku, II CKN 348/97; postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2013 roku, IV CSK 553/12).

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy uznać należało, iż wnioskodawczyni nie udowodniła, że uczestnik postępowania w sposób rażący lub uporczywy nie przyczyniał się do powstania majątku dorobkowego. Z analizy akt sprawy wynika, iż K. B. (2) przyczyniał się do powstania majątku dorobkowego w stopniu mniejszym niż wnioskodawczyni, jednakże nie zachodziły okoliczności do uznania roszczenia K. B. (1) o dokonanie nierównego podziału majątku dorobkowego byłych małżonków. Uczestnicy postępowania w trakcie trwania małżeństwa zakupili niezabudowaną działkę gruntu oraz zabudowaną nieruchomość rolną (k. 10v, 13-14). Na rozprawie w dniu 17 września 2012 roku wnioskodawczyni wyjaśniła, iż zakup domu został sfinansowany częściowo z darowizn dokonanych przez jej rodziców i brata oraz w części ze środków zgromadzonych z tytułu prowadzenia gospodarstwa wraz z mężem, nadto wyjaśniła, iż bazą ich utrzymania były działki jej i uczestnika o powierzchni ok. 4 ha (k.80-80v). Potwierdzeniem niezasadności wniosku K. B. (1) o ustalenie nierównych udziałów są jej zeznania w sprawie rozwodowej, gdzie sama stwierdza, iż wspólnie z K. B. (3) prowadzili gospodarstwo rolne: „(...) od września 2007 roku nie żyjemy ze sobą (...) do czasu kiedy mieszkaliśmy razem wspólnie uprawialiśmy gospodarstwo rolne o powierzchni ok. 3 ha” (k.21v akt III C 3464/07). Okolicznością bezsporną, która również przemawia za ustaleniem równego podziału majątku dorobkowego uczestników, jest okoliczność, iż K. B. (1) i K. B. (2) w trakcie trwania małżeństwa podejmowali pracę, wnioskodawczyni jako pomoc przy organizacji wesel, zaś uczestnik wyjeżdżał za granicę, co prowadzi do wniosku, iż w ten sposób zdobywali środki na prowadzenie wspólnego gospodarstwa domowego. Małżeńskie popsulo się dopiero w 1998 roku (k.4 akt XVII K 1867/08). Potwierdzeniem powyższego są zeznania wnioskodawczyni z dnia 8 sierpnia 2007 roku : „(...) gdy mąż wyjeżdżał zarobkowo za granicę, najczęściej na 1-2 miesiące w roku (...), oraz zeznania K. B. (2) z dnia 10 czerwca 2008 roku „ (...) ja jak byłem 3 miesiące za granicą to potem wracałem na 1 miesiąc do domu aby obrobić pole (...)” (k. 80 akt sprawy; k. 5, 128, 131v, 159 akt XVII K 1867/08). Wskazane okoliczności wskazują, iż w trakcie trwania małżeństwa oboje małżonkowie przyczyniali się do powstania majątku dorobkowego. Należy mieć na uwadze, iż przy rozpoznawaniu wniosku o podział majątku wspólnego Sąd ma na uwadze całokształt okoliczności, które miały miejsce w trakcie trwania wspólnego pożycia uczestników, a nie jedynie incydentalne zdarzenia. Sąd Okręgowy uznał, iż K. B. (1) nie udowodniła, iż K. B. (2) w sposób rażący lub uporczywy nie przyczyniał się do powstania wspólnego majątku, a co za tym idzie w rozpoznawanej sprawie nie zachodziły okoliczności uzasadniające ustalenie nierównych udziałów w majątku dorobkowym.

Sąd Okręgowy za niezasadny uznał również zarzut apelującej błędnego ustalenia przez Sąd pierwszej instancji stanu faktycznego przez uznanie, iż zdarzenie w postaci pożaru pozostało bez wpływu na ustalenie wysokości udziałów

byłych małżonków oraz, że zdarzenie to było spowodowane długotrwałą chorobą alkoholową uczestnika, w skutek której uczestnik nie przyczynił się do powstania wspólnego majątku, a wszystkie zarobione przez siebie pieniądze przeznaczał na alkohol. W trakcie niniejszego postępowania uczestniczka nie określiła dokładnej daty pożaru, jak również nie zgłosiła tego incydentu odpowiednim organom. Z opinii biegłej sądowej wynika, iż K. B. (1) oświadczyła, iż pożar miał miejsce po dniu 7 sierpnia 2008 roku, a więc po orzeczeniu rozvodu (k. 167). Z uwagi na powyższe, co też słusznie podniósł Sąd Rejonowy w uzasadnieniu swojego orzeczenia, przyczyny pożaru nie zostały dostatecznie wyjaśnione, zaś uczestniczka w przypadku udowodnienia, iż to K. B. (2) jest odpowiedzialny za to zdarzenie mogła dochodzić od niego roszczeń z tytułu naprawienia szkody. Uznać zatem należało, iż zdarzenie to pozostało bez wpływu na ustalenie udziałów byłych małżonków w majątku wspólnym. Okoliczności nadużywania przez uczestnika alkoholu, orzeczenie rozvodu z jego winy, jak też fakt, iż K. B. (2) po orzeczeniu rozvodu nie łożył na utrzymanie wspólnych dzieci, również nie mogły zostać uznane za ważne powód w rozumieniu art. 43 §2 k.r.o. i w konsekwencji pozostały bez wpływu na ustalenie udziałów w majątku dorobkowym byłych małżonków.

Wbrew zatem zarzutowi sformułowanemu w apelacji, w zakresie wadliwości ustaleń faktycznych w odniesieniu do całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, stwierdzić należy, że wśród jego zasobów do doszukania się można było przesłanek przemawiających za zasadnością poglądu przyjętego w zaskarżonym orzeczeniu.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 kpc, Sąd Okręgowy orzekł jak w postanowieniu.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację wnioskodawczynie. O wynagrodzeniu kuratora za czynności w postępowaniu apelacyjnym orzekł w oparciu o § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. 2013 nr 1476) oraz § 6 ust. 5 w zw. z § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie...

SSO D.Iskra SSO P.Grochowski SSR del do SO M.Postulska-Siwek